

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A.C.E. Media Ventures, Inc.**, se sídlem 3500 South DuPont Highway, Dover, Delaware 19901, Spojené státy americké, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Klimentská 1216/46, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží L. Svobody 1222/12, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2019, č. j. 11 A 261/2018 - 47,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 4. 7. 2019 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 19. 6. 2019, č. j. 11 A 261/2018 - 47, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti nezákonnému zásahu žalovaného.

[2] Stěžovatel se žalobou domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v zakrytí reklamních zařízení v majetku žalobce nacházejících se na pozemcích parc. č. 458/1 a 1902 v katastrálním území Hulice, vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov, pozemku parc. č. 1017 v katastrálním území Bernartice u Dolních Kralovic, vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov, pozemků parc. č. 1921, 1962 a 1963 v katastrálním území Dunice, vedeném u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov, pozemku parc. č. 519 v katastrálním území Speřice, vedeném u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, pozemku parc. č. 120/17 v katastrálním území Jiřice u Humpolce, vedeném u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, a pozemku parc. č. 600/2 v katastrálním území Vystrkov u Humpolce, vedeném u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, jejichž umístění a provozování bylo povoleno rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 10. 1994, č. j. 20410/94-230, byl nezákonný.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 7. 11. 2019, č. j. 5 As 216/2019 - 31, vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 12. 11. 2019.

[4] Dne 19. 11. 2019 bylo Nejvyššímu správnímu soudu v reakci na výše uvedené usnesení doručeno podání stěžovatele, v němž bere svou kasační stížnost proti předmětnému rozsudku městského soudu v celém rozsahu zpět.

[5] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[6] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[7] Vzhledem k zastavení řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení již zaplaceného soudního poplatku (5000 Kč) sníženého o 20 % podle § 10 odst. 3, věty první, ve spojení s § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Částka odpovídající sníženému soudnímu poplatku (4000 Kč) bude stěžovateli vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu